

anbefales af Kommissionen. Der tales om fællesskabsaktioner for ældre, der går ud på at bygge et netværk af ældreaktiviteter og informationsudvikling samt at undersøge mulighederne for at oprette et decideret europæisk net til udvikling af nyskabende initiativer for EF-penge og altså ikke nationale penge. Der står helt klart og tydeligt i kommissionsforslaget, at nu vil man altså bruge direkte EF-midler til disse formål. Regeringen gav i memorandummet udtryk for, at den ønskede at tilvejebringe et decideret retsgrundlag i Traktaten, hvorved EF-Kommissionen bl.a. pålægges at tage initiativ til at fremsætte forslag. Regeringen ønsker, at målet med den sociale dimension skal være at fremme arbejdstagernes leve- og arbejdsvilkår for at udjævne disse.

Derudover kommer Kommissionen med deres latterlige forslag imod sex-chikane. Måske var det en god idé at lade være med at dele befolkningen op i kvinder og mænd, men erkende, at vi er mennesker. Når vi går på arbejde, er vi arbejdstagere, og det er den bedste måde at sikre ligebehandling på.

Vedrørende den sociale sikringsordning kommer Kommissionen med forslag, der indebærer indførelse af en kontanthjælpslignende ydelse på EF-niveau.

Derudover tales der om, at alle borgere skal have ret til social sikring, uddannelse, bolig, arbejde, sundhedsforsorg og kulturelle ydelser. Fra Kommissionens side siges det, at det er et rimeligt krav for alle EF-borgere at have ens rettigheder.

Ovenstående rækkefølge af rettigheder bruges af Kommissionen. Man ønsker altså ensretning. Når der tales om de langsigtede mål i disse forslag, nævnes arbejdstidsnedsættelse, videreuddannelsesorlov, sabbatår og den såkaldte frie beskæftigelse. Fri beskæftigelse vil sige, "arbejde i hjemmet og i familien, skabelse af et socialt miljø, selvstændig beskæftigelse både af økologisk og kulturel art". Kommissionen skriver altså direkte, at de ønsker at bruge indførelse af en generel borgerindkomst, betalt af EF-midler. Hvad vil det egentlig komme til at koste?

Den danske regering ønsker at skabe mulighed for at føre fælleseuropæisk kulturpolitik. Det er Fremskridtspartiet stærk modstander af. Den Europæiske Union skal ikke være den

politiske pengetank for den kulturelle udvikling.

Fremskridtspartiet har altid erklæret sig enig i de dele af ØMU'en, der giver et friere valutamarked, lavere inflation, fratager devalueringens instrumentet og ikke mindst reducerer regeringernes politiske indflydelse på den monetære politik. Men Fremskridtspartiet er bekymret for den centralisering, en europæisk centralbank kan betyde, og Fremskridtspartiet frygter, at politiske krav eller direktiver fra et flertal af EF-landenes regeringer over for Centralbanken kan medføre inflation og varetagelse af enkeltlandes særinteresser i økonomiske krisesituationer.

Hvis Maastricht-Traktaten vedtages, vil EF på en række væsentlige områder – på grund af den vidtstrakte flertalsregel – have mulighed for at træffe beslutninger, som befolkningen i Danmark og Folketinget er uenige i. For de EF-direktiver, der vedtages i EF's Ministerråd og har forrang for dansk lovgivning, vil Danmark blive nødt til at vedtage og gennemføre som lov.

At der vil blive gennemført centralistiske initiativer, er der ingen tvivl om. Allerede i dag foreligger der fra EF-Kommissionens side et miljøhandlingsprogram og en handlingsplan på arbejdsmarkedsområdet (en del af den sociale dimension). Disse handlingsprogrammer og handlingsplaner indeholder gennemgribende socialistiske elementer.

Miljøhandlingsprogrammet lægger f.eks. op til, at de vigtigste områder i økonomien underlægges offentlig og bureaukratisk kontrol. Således vil miljøhandlingsprogrammet betyde, at områderne industri, energi, landbrug, transport og turisme skal styres, reguleres og domineres politisk. Gennem miljøhandlingsprogrammet lægges der op til, at EF også skal have mulighed for at gribe ind i de enkelte EF-landes undervisningsplaner. Miljøhandlingsprogrammet giver ligefrem Kommissionen ret til at føre bestemte politiske kampagner.

Arbejdsmarkedshandlingsplanen lægger op til, at der skal indføres overskudsdeling, borgerløn, politisk bestemte minimumslønninger, politiske indgreb i arbejdstid, politisk bestemte regler for ansættelsesforhold, politisk bestemte regler for faglige forhandlinger.

Andre og mere vidtgående initiativer giver Traktaten også mulighed for at gennemføre i